KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 32.695/1

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 11 december 2001 door de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening verzocht hem van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "met betrekking tot de invoering van het nultarief inzake het Kijk- en Luistergeld", heeft op 31 januari 2002 het volgende advies gegeven :

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet beoogt de invoering van een nultarief voor het jaarlijkse kijk- en luistergeld als bedoeld in de artikelen 2 tot 4 van de wet van 13 juli 1987 betreffende het kijk- en luistergeld. Voorts bevat het ontwerp bepalingen waarbij een aantal accessoire regels betreffende die belasting worden opgeheven of gewijzigd.

BEVOEGDHEID VAN HET VLAAMSE GEWEST

1. De belasting waarvan het ontwerp de opheffing beoogt is, krachtens de artikelen 3, eerste lid, 9°, en 4, § 1, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten, een gewestelijke belasting ten aanzien waarvan de gewesten bevoegd zijn om de aanslagvoet, de heffingsgrondslag en de vrijstellingen te wijzigen.

Zoals door het Arbitragehof onder meer in zijn arresten nr. 78/93 van 9 november 1993, nr. 12/96 van 5 maart 1996 en nr. 109/99 van 14 oktober 1999 in herinnering is gebracht, blijkt uit de parlementaire voorbereiding van de bijzondere wet van 16 januari 1989 dat de term "vrijstellingen" die in artikel 4 van die wet wordt gebruikt, een ruime draagwijdte heeft en moet worden geïnterpreteerd als "een soortnaam, die zowel vrijstellingen en belastingvrijdom als de verminderingen en de aftrekken omvat" [1].

Het Vlaamse Gewest is derhalve bevoegd om een nultarief voor het kijk- en luistergeld in te voeren.

2.1. Luidens artikel 5, § 3bis, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 zorgen de gemeenschappen, tenzij het gewest er anders over beslist, tot en met 31 december 2004 voor de dienst van de in artikel 3, eerste lid, 9°, van die wet bedoelde belasting (zijnde het

[1]Met verwijzing naar het verslag van de bevoegde kamercommissie, Parl. St., Kamer, 1988-89, nr. 635/18, 271.

kijk- en luistergeld) voor rekening van en in overleg met de gewesten [2]. Luidens artikel 5, § 4, van die wet zijn de gewesten bevoegd voor de vaststelling van de administratieve procedureregels met betrekking tot de in artikel 3 van die wet bedoelde belastingen met ingang van het begrotingsjaar vanaf hetwelk zij de dienst van de belastingen verzekeren.

Indien de ontworpen regeling effectief wordt aangenomen en er met ingang van 1 januari 2002 geen kijk- en luistergeld meer wordt geheven, verliest ook de bij artikel 5, § 3bis, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 in beginsel tot 31 december 2004 aan de gemeenschappen opgedragen taak zijn voorwerp. Door de regels die betrekking hebben op de inningstaak van de gemeenschappen voor wat het Vlaamse Gewest betreft op te heffen, en bijgevolg de Vlaamse Gemeenschap van die taak te ontheffen, moet de gewestelijke decreetgever worden geacht de andersluidende beslissing in de zin van het laatstgenoemde artikel te hebben genomen en aldus op grond van artikel 5, § 4, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 bevoegd te zijn geworden met betrekking tot de administratieve procedureregels, en bijgevolg ook om deze regels op te heffen.

2.2. Luidens artikel 5, tweede lid, van het ontwerp blijven de opgeheven artikelen "van toepassing met betrekking tot het kijk- en luistergeld verschuldigd voor periodes die een aanvang nemen vóór de datum van inwerkingtreding van (het) decreet".

Die tempering van de opheffing is noodzakelijk omdat het kijk- en luistergeld vóór 1 januari 2002 een gemeenschapsbelasting was, en de vóór het genoemde tijdstip verschuldigde belastingen - zelfs al is de procedure tot inning ervan nog niet beëindigd - in hun geheel beheerst moeten blijven door de toentertijd voor de gemeenschap geldende regelgeving.

3. Het ontwerp beoogt tevens, in de wet van 13 juli 1987, een aantal strafrechtelijke en strafprocesrechtelijke regels op te heffen. Aangezien die regels een accessorium zijn van regels die binnen de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest vallen, is het gewest bevoegd om eveneens, binnen de sub 2.2 vermelde grens, die eerstgenoemde regels op te heffen.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

[2]Wat het Vlaamse Gewest betreft is dit overleg zonder voorwerp gelet op het gegeven dat de bevoegdheden van het Vlaamse Gewest worden uitgeoefend door de wetgevende en uitvoerende organen van de Vlaamse Gemeenschap.

.../...

Indieningsbesluit

Het voorontwerp van decreet dient te worden voorafgegaan door een indieningsbesluit.

Artikelen 2 en 3

De artikelen 2 en 3 van het ontwerp wijzigen, door de invoering van een nultarief, de in de artikelen 2 en 3 van de wet van 13 juli 1987 opgenomen tarieven. Die wijzigingen dienen dan ook formeel te gebeuren door een wijziging van de laatstgenoemde artikelen, en niet door middel van een autonome bepaling.

Artikel 4

Ook artikel 13 van de wet van 13 juli 1987 kan, binnen de in artikel 5, tweede lid, van het ontwerp gestelde grenzen, worden opgeheven.

Aan de tekst van artikel 5, eerste lid, kan dan het cijfer "13" worden toegevoegd, terwijl artikel 4 kan worden geschrapt.

Artikel 6

Aangezien een nultarief voor het kijk- en luistergeld wordt ingevoerd, heeft het geen zin de Vlaamse regering te belasten met het bepalen van de "modaliteiten" (lees "nadere regels") van vrijstellingen van het kijk- en luistergeld.

Gelet op de invoering van dat nultarief verdient het daarentegen aanbeveling artikel 19 van de wet van 13 juli 1987 op te heffen.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	M. VAN DAMME,	kamervoorzitter,
	J. BAERT, J. SMETS,	staatsraden,
	G. SCHRANS, A. SPRUYT,	assessoren van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	A.-M. GOOSSENS,	toegevoegd griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. B. SEUTIN, eerste auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. J. DRIJKONINGEN, eerste referendaris.

DE GRIFFIER, DE VOORZITTER,

A.-M. GOOSSENS M. VAN DAMME